ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 247** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 247

ДО ЕДИН ЖИТЕЛ НА ЗЕМУН: ЗА ЦЕЛТА НА ЖИВОТА

Питате ме още: каква е целта на този живот? Това ни е открито от Евангелието и само от Евангелието. Затова единствено християните могат да знаят истинската цел на живота. Мюсюлманите знаят за нея само дотолкова, доколкото Коранът заема нещо от евангелското откровение. Нехристиянските народи, непознаващи евангелското откровение, не знаят и целта на човешкия живот на земята. Тази цел е Небесното Царство. Още с първите си думи Христос открива тази цел: „*Покайте се, защото се приближи Царството Небесно*”. А последните Му думи са: „*Идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари*” (Марк. 16:15). Не говорят ли и всички Негови притчи за Небесното Царство? Неговото възнесение и явяването Му от онзи свят не свидетелстват ли отново за същото? Спокойно може да се каже, че цялото Христово Евангелие, от началото до края, говори и свидетелства за Небесното Царство като цел на човешкия живот. Евангелието е книга за целта на този живот и за пътя, който води до нея. Но преди всичко за целта, защото първо трябва да се знае къде отиваме, а едва след това – как.

ДО СЪЩИЯ: ЗА СЪЩОТО

Христос не е само Учител, Който учи каква е целта на земния живот, но и Водач на човечеството към тази цел. Той затова и се е възнесъл на небесата, за да ни покаже къде е целта ни. Христос е нарекъл Себе Си Пастир. Знаят ли овцете своя път и своята цел без пастира? Не знаят, нали? И щом пастирът се отдалечи от тях, те

изпадат в смут, разпръсват се и стават съвсем безсловесни. А докато пастирът е с тях и докато вървят след него, изглеждат словесни, т.е. разумни, но не заради своята собствена словесност, а заради словесността на пастира.

В наше време мнозина са станали като безсловесно стадо, объркано и пръснато, и се лутат насам-натам, без да знаят накъде и как да вървят. Лутат се, защото са изгубили от очи своя Водач и Пастир. Така са се лутали и всички езичници преди Христос. И блеейки, са се прилепвали към земята и към земната паша.

В древни времена в Южна Италия имало град Сибарис. Неговите жители били прочути със своя безцелен, разкошен и порочен живот. За тях не важал философският девиз „Улови деня!", а един друг – „Улови нощта!" Защото те будували и се отдавали на удоволствия повече през нощта, отколкото през деня. Сибаритите се хвалели, че никога не са виждали нито изгрева, нито залеза на слънцето. Били изгонили от града всички петли, за да не развалят нощните им веселби, и всички занаятчии, които чукат, хлопат и стържат, за да не смущават дневния им сън. Освен това определяли големи награди за онези, които измислят някакво ново ястие.

Погинали са. Погинали са и за земния, и за небесния живот като всички, за които земното царство е единствено съществуващото. Погинали са като Содом и Гомор, като Капернаум, Тир и Сидон. Погинали са като безсловесно стадо без пастир.

Мир Вам и радост от Господа!

Св. Николай Велимирович

„До изгонените от рая. Мисионерски писма"

Изд. „Покров богородичен", София 2012 г.

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ ЗА ВЪЗНЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ

След като е разпънат на Кръста и е погребан в гробница, три дена по-късно нашият Господ Иисус Христос възкръсна от мъртвите и се яви на своите ученици, на единадесетимата свети апостоли. С тях прекара 40 дни тук, на земята, и ги поучаваше как да разпространяват Неговата вяра и християнското учение. Когато тези 40 дни минаха, заведе ги всичките на Маслиновата (Елеонската – бел.ред.) планина и им каза: "Така е писано, така трябваше да стане – Христос да пострада и да възкръсне от мъртвите на третия ден и да се проповядва покаяние в Неговото име и опрощаване на греховете по всички народи, като се започне от Йерусалим, а вие сте свидетели на всичко това. Защото Йоан кръщаваше с вода, а вие ще кръщавате с Дух Свети, скоро след сегашните дни. И ще видите, аз ще изпратя обещанието на Отца Си при вас, а вие останете в град Йерусалим, докато не се облечете в Силата от висините".
С тези думи Той завърши разговора Си с тях, благослови ги и започна да се издига към небето, а тях остави да изчакат слизането на Светия Дух. Апостолите стояха и онемели гледаха след Него, докато Той не изчезна съвсем. Тогава към тях се обърнаха ангели Божии с думите: "Защо стоите и гледате? Както видяхте, че Господ отива на небето, така той отново ще дойде да съди живи и мъртви и тогава Царството Му не ще има край ".
За да спомня за това събитие, нашата Църква празнува СПАСОВДЕН, т.е. Деня на Спасението наше, на Господа Иисуса Христа.

Тропар (глас 4):
Вознесъл еси во славе, Христе Боже наш, радост сотворивий учеником, обетованием Святаго Духа, извещенним им бившим благословением яко Ти еси Син Божий, избавител мира.

Превод от сръбски : Димка Савова

ШЕСТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА – НА СЛЕПИЯ

Възлюбени в Господа братя и сестри,

В днешното Литургийно Евангелие чухме как Господ Иисус Христос изцелява един слепороден. Слепотата е много тежко бреме. Окото е едно от най-силните човешки сетива. Когато човек е сляп, той не вижда нищо от творението Божие. Тази случка е много показателна не само за силата Божия, но също и за нашите човешки слабости.

Когато Христос решава да помогне на този човек, било събота. Хората на закона, тогавашните фарисеи и книжници, започнали да го упрекват защо го прави в събота. Той показва, че за

доброто ден няма, всеки ден трябва да вършим добро. Трябва да сме полезни на Бога най-вече, на себе си, но и на своите ближни.

Тази болест се премахнала отведнъж от този човек. Бог плюнал в пръстта, направил калчица, казал му да се умие в къпалнята Силоам. Отишъл човекът, умил се и прогледнал. Това е евангелската история.

От тук натам, освен че Бог го е съжалил и е направил това за него, какво е искал да ни покаже? Този човек е бил роден сляп. Той не е познавал радостта и красотата на света, не е виждал нищо до този момент, до момента, в който му се отварят очите, и вижда всичко изведнъж. Чрез това Бог иска да ни покаже нагледно какво значи да си отворим очите. Защото ние освен телесни имаме и духовни очи. Духовните очи, братя и сестри… Лошото е, че тях пренебрегваме. И не ги ли отворим, ние не виждаме красотата, която Бог е създал около нас. Хората, които решили да съдят и питат този човек „кой те изцери", не можело в събота да се вършат тези неща… тези хора също са били духовно слепи. Те не са виждали славата Божия, величието, нещата, които е вършил Бог, а са търсили буквата на закона. Хора без духовен поглед.

За човека, който е бил в тъмнина и сега вижда, тази красота е била изключителна. Представяте ли си какво ще видим ние, ако успеем да отворим нашите духовни очи? Дали се сещаме за славата Божия? Дали се сещаме за всичко това, което е направил Бог за нас, това, което е около нас? Каквото и да нямаме, каквото и да ни липсва, да не роптаем! Да се радваме, че имаме дом, че имаме семейство, че имаме деца, които ни обичат, близки около нас. Това малко ли е? Не го виждаме. Гледаме на съседа колата и заплатата…

Телесните очи, макар и невинаги, макар и нелесно, но има начини да се лекуват. Основната болест на душевните очи, това е грехът. Трябва да бягаме много далеч от него. Да се опитваме да го преценяваме, да го виждаме, да го усещаме. Както хората, които живеят в тежки грехове – алкохолици, хора, които се занимават с комар, крадци – те сами себе си не признават, че грешат, не го виждат. Докато ние отстрани казваме „гледай този човек какво прави", възмущаваме се. По същия начин е и с духовните очи. Ние не го усещаме, но хората отстрани виждат кога сме лоши, кога сме неподвластни на доброто, злобни, завистливи. Също така и когато бъдем по-добри, по-състрадателни, по-обичливи…

Нека с тези думи, които си казахме, да се опитваме да държим греховете по-далече от нас. Нека „ръждата на греха" да не докосва сърцата ни, защото това е една от най-страшните болести, които ослепяват духовните очи.

Благословението на Господа и Неговата милост да е върху всички нас!

Амин.

Автор: Протойерей Емилиян Костадинов
Проповедта е произнесена в храм "Св. пророк Илия" на 05.06.2016 г

.

РЕПОРТАЖ ЗА ШЕСТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА – НА СЛЕПИЯ, В ХРАМ „СВ. ПРОРОК ИЛИЯ

В **Неделното училище за пораснали** дискутирахме за духовната “шизофрения”? Как същевременно искам да се спася и едновременно с това не искам? Опитвам ли се да “взема нещата в свои ръце”, понеже да се “оставя” в Божиите ръце ми се струва подозрително и несигурно? Тези и още въпроси ни занимаваха в урока по вероучение в Неделята на слепия. Един сляпороден човек е излекуван по чудесен начин от Господ Иисус Христос в този ден. Моята, твоята, нашата слепота се разпростира дотам, че не знаем какво искаме. Ето защо в една молитва се казва: “Господи, искам или не, спаси ме!” Тази тема обсъждахме с участниците в училището, като прочетохме част от едноименната беседа на митрополит Атанасий Лимасолски.

По случай Денят на детето – 1-ви юни, Виваком направи подарък за занятията на **Неделното училище за деца** – топки и забавни спортни пособия за игра навън, маса и столчета. Сърдечно благодарим!

Темата по вероучение ги завладя и отвлече за кратко от игрите. Разговаряхме за Бог – Творецът. За това колко е красиво и изумително всичко, което ни заобикаля и за най-сложното творение – човекът, надарен с разумна душа.

Това стихотворение беше част от нашия неделен урок, **автор: игумения Валентина Друмева (Из: „Православно вероучение за деца”):**

> Обичам да бродя в гората, разцъфне ли май.
> По-нежни цъфтят там цветята, просторът ухай.
> А птиците в кътче незнайно как пеят в захлас!
> Пресладък и чудно омаен е техният глас!
> Когато възторгът прелее, повдигам ръце.
> Молитва възторжено пея от цяло сърце.
> С мен заедно пее в скалата забързан поток.
> Разказва: велик е в делата премъдрият Бог.

В Социалната кухня днес дежурство дадоха Ирина, Катя, Диана и Ния. С помощта на група доброволци екипът приготви боб чорба и обработи голямо количество зеленчуци. Нахранени

бяха общо 410 човека. Бяха раздадени събраните дарения от дрехи и обувки.

Дежурният екип благодари на всички, които се включиха в процеса по приготвяне и раздаване на храната на нуждаещите се хора.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 246** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 246

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ ЗА 5-ТИ ЮНИ

1. Свещеномъченик Доротей, епископ Тирски. Бил е Тирски епископ от времето на Диоклециян, та чак до времето на Юлиян Отстъпник, при когото беше измъчван и пострада за православната вяра. Живя на земята сто и седем години и като угоди на Бога, се пресели във вечния живот през 361 година. Бил е много учен мъж. Написал е множество поучителни беседи на гръцки и латински език. Особено е известна неговата гръцко-латинска Синтагма.

2. Преподобни Теодор пустинник. Чудотворец. След като очисти духа си с продължителен подвиг в пустинята Иорданска, получи от Бога дар на чудотворство.

Веднъж, като пътуваше с ладия за Цариград, ладията се изгуби и свърши на нея водата за пиене. Когато всички пътници на ладията вече ги дебнеше смърт заради жаждата, Теодор издигна ръце към небето, помоли се на Бога и с кръстния знак прекръсти морската вода. След това каза на лодкарите да загребат вода от морето и да пият; и като пиха, водата беше сладка.

Когато всички започнаха да се покланят на Теодор, той ги молеше да не благодарят на него, а на Господ Бог, който извърши това чудо от човеколюбие. Почина в мир през 583 година.

3. Преподобни Анувий. Един от големите египетски монаси. Много е пострадал за правата вяра. Когато преди смъртта му го посетиха трима старци пустинници, той, бидейки прозорливец, им откри всичките тайни на сърцата им. Почина в мир през втората половина на V век.

4. Блажени Игор, черниговски и киевски княз. Преследван от своите роднини, той остави света и се замонаши. Киевчани, недоволни от династията на Олговичите, поискаха да я унищожат докрай. Нападнаха манастира, хванаха невинния и млад схимник Игор и го убиха. Заради това престъпление много беди постигнаха киевчани. А на гроба на този блажен са видени свещи, запалили се сами, и то на няколко пъти, а над църквата, където е бил погребан, се видял огнен стълб. Това станало през 1147 година.

5 . Преподобни Петър Коришки. Родом от село Кориша, над манастира на свети Марко до Призрен (а по друго предание – от едно село при Печ). Като младеж орал на един сляп вол. Бил е необикновено кротък и негневлив. Със сестра си Елена рано се оттеглил да се подвизава. Подвизавал се много твърдо и упорито. В тежка борба с демонските изкушения се показал победоносен. Около него се събрали множество монаси и той им бил наставник. За да избяга от човешката слава, за известно време той се скрил в Черна река, където по-късно се подвизавал свети Яничий Девички. Вече стар, той се пренесъл в отвъдното в своята пещера в Кориша. През нощта, когато той починал, се виждала светлина от много свещи в неговата пещера и се чувало ангелско песнопение. Този дивен светител е живял вероятно през XIII век. Над чудотворните му мощи цар Душан издигнал църква, която била хилендарски метох. В по-ново време останките от мощите на свети Петър били пренесени тайно в Черна река, където се намират и до днес.

6. Блажени Константин, Киевски митрополит. В дните на онзи блажен княз Игор, по времето на когото имаше големи препирни и раздори сред руските князе, и в църквата имаше безредици и чести смени по архиерейските престоли. Така след смъртта на киевския митрополит Михаил княз Изяслав доведе за митрополит един учен монах Клим, без да поиска за това благословията на цариградския патриарх, противно на древния обичай. Тогава патриархът изпрати митрополит Константин да проучи нещата. Константин свали Клим и отстрани от църквата всички онези клирици, които Клим беше ръкоположил. Заради това народът се раздели: едните държаха на Клим, а другите – на Константин. Тогава, по желанието на руските князе, патриархът изпрати трети митрополит, някой си Теодор, а Клим и Константин бяха отстранени. Когато през 1159 год. Константин умря, отвориха завещанието му, в което той заклеваше да не го погребват, а да го хвърлят в полето, за да го изядат псетата, защото той се смята за виновен за раздорите в църквата. Понеже не смееха да пренебрегнат желанието на покойника, но все пак с голям ужас, взеха хората тялото на митрополита и го хвърлиха в полето, където то остана три дена. През тези три дни над Киев страшно гърмеше, святкаха мълнии, разнасяха се гръмотевици и земята се тресеше. Осем души починаха от мълнии. Над мъртвото тяло на Константин се появяваха три пламенни стълба. Като видя всичко това, киевският княз нареди да вземат тялото и с чест да го погребат в църквата, където беше и гробът на Игор. А веднага свед това в природата настана тишина. Така Бог оправда Своя смирен слуга.

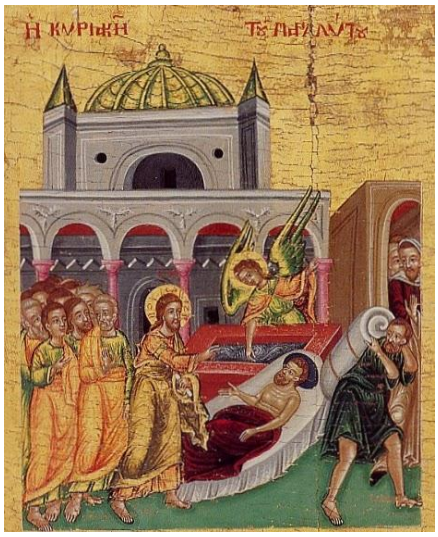
– Анувий, още три нощи тъмни
и пред Бога на съд ще излезеш:
кажи ни твоето слово полезно! —
трима го старци попитаха.
Анувий на старците продума:
— На гонения изложен бях
за честния Кръст и за вярата права.
Главата си да дам за Господа исках,
но Господ ме от това отвърна,
венец мъченически ми не даде.
Земно никога от Бога не поисках,
с добрини ми всякакви Господ помогна,
светли ми се ангели явяваха,
небесна ми храна донасяха.

Каквото от Бога поисках, получих го.
Тайни много видях и разбрах ги,
небето видях и лик ангелски,
апостоли, светци, мъченици,
образи небесни свети и радостни,
и Рая чуден, чуден и сладостен.
Пъкъла видях и на грешници мъките
и войските всички тъмни сатанински.
От устата ми лъжа нивга не излезе,
от наслади се всякакви земни отрекох,
Христовият лик ми над слънцето сия.
Простете, старци, грешнаго Анувия!

РАЗСЪЖДЕНИЕ

Никога не нарушавай поста в сряда и петък. Този пост е от Църквата заповядан и добре обоснован. Ако поне веднъж в живота си си нарушил този пост, моли се на Бога да ти прости и не греши повече. Благочестивите хора не смятат себе си за освободени от този пост нито на път, нито дори и при болест. Св. Пахомий срещнал веднъж хора, които носели мъртвец, и видял два ангела в шествието. Помолил той Бог да му открие тайната за присъствието на ангели на погребението на този човек. Какво добро е извършил този човек, че светите ангели Божии да го съпровождат до гроба? Тогава по Божия промисъл дошли двата ангела при Пахомий и му обяснили така: „Единият от нас е ангел на срядата, а другият ангел – на петъка. А понеже този човек постеше винаги, до самата си смърт, в сряда и в петък, ние с почести изпращаме неговото тяло. Както той до смъртта си спазваше поста, така и ние сега го прославяме.”

С ЪЗЕРЦАНИЕ

Да съзерцавам чудото на изцелението на разслабления (Мат. 9, 1), и то:

1. как благият Господ възвърна здравето на разслабления човек, само като му каза: стани и ходи!

2. как и моята разслаблена (парализирана) душа Църквата я изнася пред Господа, да й върне Господ

здравето, само ако аз поискам.

БЕСЕДА

за нуждата от милостиня

Не отказвай добро на тези, на които им трябва, щом можеш да го извършиш (Притчи Сол. 3, 27)

Понеже и Господ не ти отказва това, което ти трябва, не отказвай и ти на човека, когото Господ е изпратил при теб, за да изпробва сърцето ти. Ако някой ти протегне един път в живота ръка за помощ, поеми я и не му отказвай. Спомни си колко години имаш в живота си, и колко часа в един ден, и колко минути в един час — всяка минута, толкова хиляди дни, ти протягаш ръката си към Господ и Господ ти дава и не отказва. Спомни си за Божията милост, и твоето коравосърдечие ще те гори като жарава и няма да ти даде спокойствие, докле се не покаеш и не смекчиш сърцето си.

Никога не казвай: омръзнаха ми тези просяци! Милиони-милиони хора живеят на земята и всички са просяци пред Господа: и царете, както и надничарите, и богаташите, както и слугите — всички са просяци пред Господа, а Господ никога не рече: досадиха ми тези просяци! О човече, благодари на Бога, че и от тебе някой иска някакво добро, било то материално, било духовно! Това означава, че Бог ти има доверие; че Бог ти е поверил някакво Свое добро (защото всички добрини са Божии дела). Покажи се достоен за това доверие: покажи се достоен в малкото, за да ти се повери и по-голямо.

О, Господи всебогати, смекчи сърцата наши и просвети разума ни, за да бъдем милостиви в добрините, които Ти, Свемилостиви, си ни поверил. На теб слава и хвала вовеки. Амин.

Превод от сръбски: Димка Савова

(На български език за Слава Божия, за целите на Духовно-просветния център при храм "Св.прор. Илия")

Репортаж от 29.05.2016 г. от храм „Св. прор. Илия"

Днес в **социалната кухня** при храма дежурни бяха Илияна, Бойка и Цветомир. Сред доброволците бяха нашите приятели – ученици и учители от Клуб по филантропия на 105-то СОУ, представители на Виваком и още приятели. Екипът приготви вкусна леща и раздаде пакети със суха храна на 381 човека.

Бяха нарязани 100 kg лук и замразени за използване през следващите недели.

Дежурният екип благодари на всички, които се включиха в процеса на приготвяне и раздаване на храната.

Днес **заниманията с децата** се проведоха под ръководството на г-жа Снежа Плачкова от 105-то СОУ, с помощта на Ирина. Тема на занятието беше най-старата славянска азбука, създадена от св. Константин-Кирил Философ – Глаголицата. Децата, сравняваха нейните знаци със съвременните и опитваха да си напишат имената с нея.

Урокът продължи с игра на топка, рисуване и закуска, приготвена от преподавателките.

Репортаж от Неделното училище за порасnали

В днешния ден, на Неделя на Самарянката, от Евангелския разказ разбрахме за срещата между Господ Иисус Христос и жената от Самария. На тази среща Спасителят дал на тази жена да пие от Живата вода на Неговото учение за живот вечен.
Същата Жива вода приживе потекла като от извор от сърцето и устата на отец Георги Пейчев от село Жегларци, Северна Добруджа. Ние четохме за него от новата книга на монахиня Валентина Друмева : "Живот, дела и подвизи на отец Георги от Жегларци". Ето и пълното съдържание на представянето на книгата от официалната уеб страница на Българската Патриаршия :
"14 декември 2015 , д-р Десислава Панайотова
През м. декември'2015 г., само десет месеца след мирната му кончина на 12.02.2015 г., излезе книгата с животоописание, спомени, наставления и свидетелства за благодатното служение на отец Георги Пейчев от Добричкото село Жегларци. Авторката игумения Валентина Друмева го познава лично, тъй като о. Георги е в топло духовно общение със сестринството на Калоферския манастир до края на земния си път.
О. Георги е роден на 22.09.1923 г. През 1965 г. е ръкоположен за свещеник и цял живот служи в селата Жегларци, Кладенци и Орляк в Доростолска епархия. Бог му отрежда служение във времената на атеизма, като Свой избран съсъд го укрепява с благодатни откровения и го дарява с твърда вяра и мъжество да отстоява и разпространява истините на Православието – да служи, да проповядва, да опява и венчава, да изповядва – въпреки физическия и психически тормоз и репресиите от страна на тогавашната власт. На няколко пъти животът му е бил сериозно заплашен, грозяло го изпращане в лагер.
О. Георги е живял бедно с презвитерата и шестте си деца. Със силната си вяра в Бога той подготвил за семинарията 21 момчета, от които 18 стават свещеници. Сред тях са неговите трима сина, и осем негови племенници. О. Георги съчетава две трудно съвместими добродетели – смирение във всичко и непреклонност, когато трябва да защити истината за

Бога. Един от най-смелите български свещеници от новата ни история, за който негово духовно чедо казва: „Дядо Георги е едновременно смирен и железен.“ Към кръста на изповедник Бог му дава постничество и пламенна молитва, с която да надмогва и нападенията на демоните. По молитвите му стават чудеса, някои от които са описани в настоящата книга. Бог го надарява и с прозорливост, и с дарбата да изповядва и наставлява. При всички тези трудове и подвизи, о. Георги казва за себе си: „Аз нищо не съм. Бог избира на този свят най-долното, най-нищожното, за да засрами силното. На мене, най-негодния, Той вдъхна смел дух. Нямам нищо свое. Всичко е Божие, а аз съм един селски работник, най-долният българин…“
Книгата съдържа и негови беседи и поучения, свидетелства за чудотворната му молитва, както и за последните дни от трудния му, светъл, изпълнен със състрадание към ближните и предан на Бога живот.”

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 245** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 245
